

ut fiat *verbis s. factis expressis*, iisque vel evidenter concludentibus, qualia sunt pacta, transactiones &c. vel indirectis, uti est contumacia, quo etiam refero taciturnitatem, fugam &c. *c. 2. de confess. in 6.* Nimirum, verba debent esse directò concepta, minimè verò ambigua, *arg. l. II. §. 7. de interr. in jur. Wesenb. b. l. n. 5.* Unde concluditur, optimè in foro nostro conceptam esse formulam assertionis hoc modo: *Sagt wahr seyn.* Excipiunt tamen casum, quo piæ causæ respectus habetur, ut tunc quibuscunq; verbis enunciativis confessio facta valeat. *Tiraq. de privil. piar. caus. privil. 86.* item in favore dotis idem obtinere dicunt *Dd. idq; per l. 3. C. de dot. promiss. Mascard. d. l. n. 4. Gillhaus. ar b. judic. c. 6. p. 1. §. 126.* Paciscendo qq. sibi præjudicari posse, disertè tradit *l. 5. ff. de bis qui not. infam.* Contumacia quoque veluti, si quis positionibus respondere nolit, huc referri poterit, *per c. 2. de confess. in 6.* quò etiam adduci poterit clausula in citationibus usitatissima: Ut nisi intra certum tempus appareat Reus, pro Convicto & confesso teneatur. Parili modo judicatur de taciturnitate malitiosa, quam quoque præjudicare tradit *l. 1. §. 3. ff. de tribut. act.* Si quis enim in jure animo pertinaci taceat, neq; ad interrogata respondere velit, aut quod perinde est obscure nec *προς τὸ ἐπι* respondeat, quin sibi præjudicet, nullus dubito, motus *l. de atate. II. §. qui tacuit. 4. §. 8. ff. de interrogat. in jur. fac. vid. Wesenb. w. b. l. n. 5. Jas. in l. 6. de testib. &c.*

§. XXXVI.

Placet ultimò requisita à Veteribus versibus quibusdam comprehensa huc apponere:

Major,